

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 14C/23/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813212411
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3813212411.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa: H. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., J. L. R. XXXX/X, adresa na doručovanie: T., Q. XX/XX, proti odporkyni: N. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., D. XXX/XX, o zníženie výživného, takto

rozhodol:

I. Znižuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporkyni, naposledy určenú uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 10C/43/2013-15 zo dňa 4.4.2013 zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 70,- Eur mesačne, znížené výživné je navrhovateľ p o v i n n ý platiť počnúc právoplatnosťou rozsudku do rúk odporkyne, mesačne vždy vopred, najneskôr do 25. dňa v mesiaci.

II. Týmto sa mení uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 10C/43/2013-15 zo dňa 4.4.2013 vo výroku o výživnom.

III. Odporkyňa n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde pôvodne domáhal, aby súd zrušil uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k. 10C/43/2013-15 zo 4.4.2013, ktorým bol schválený zmier medzi navrhovateľom a odporkyňou a ktorým bolo navrhovateľ zaviazaný prispievať na výživu odporkyne zvýšenou sumou zo 49,79 Eur mesačne na 100,- Eur mesačne.

Svoj návrh odôvodnil tým, že súd v konaní, ktoré sa skončilo uzavretím zmiernu nedostatočne posúdil jeho majetkové pomery, ktoré sa výrazným spôsobom zmenili. Navrhovateľ sa domnieva, že výživné 49,79 Eur, ktoré bolo určené rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 5P/22/2007-20 z 10.10.2007 je adekvátne. Z povahy konania podľa neho vyplýva, že sa nemohlo skončiť súdnym zmiernom, preto je zmier neplatný a nemal byť súdom schválený.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ na pojednávaní zmenil svoj návrh na začatie konania v tom zmysle, že sa domáhal zníženia výživného na odporkyňu na sumu minimálneho výživného. Súd zmenu návrhu uznesením na pojednávaní pripustil.

Navrhovateľ uviedol, že na podanom návrhu trvá z dôvodu, že nemá finančné prostriedky na to, aby platil výživné v určenej výške. Na pojednávaní vo veci vedenej pod sp.zn. 10C/43/2013 povedal, že je ochotný platiť výživné, ak na to bude mať. Od 15.3.2013 skúšal ísť pracovať, ale sa mu to vypomstilo. Jeho zdravotné ťažkosti sa objavili opäť a momentálne je práceneschopný. Preto by chcel, aby mu bolo určené nižšie výživné na odporkyňu.

Odporkyňa uviedla, že trvá na dôvodoch, ktoré uviedla v pôvodnom návrhu, ktorý podávala ešte v konaní vedenom pod sp.zn. 10C/43/2013. Jej pomery sa odvtedy nezmenili, nezmenili sa ani okolnosti, z ktorých vychádzala pri podaní tohto návrhu.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 25.10.2013 uviedol, že utrpel popáleniny a keď dňa 15.3.2013 po skončení práceneschopnosti nastúpil do práce bol nedoliečený a 23.8.2013 sa mu zhoršil zdravotný stav natoľko, že sa opäť stal práceneschopným. Jeho príjmom je dávka nemocenského poistenia, ktorá bola v mesiaci október vo výške 382,20 Eur. Jeho výdavky sú 93,45 Eur, čo vyplýva z inkasného lístka. Za lieky platí 2,29 Eur za Losartan, ktorý potrebuje každý mesiac a 5,43 eur každé tri mesiace za liek ACE detoxika.

Na výživnom odporkyňu zaplatil trikrát po 50,- Eur, naposledy predminulý mesiac, odvtedy už neplatí, lebo nemá peniaze.

Na pojednávaní dňa 5.11.2013 uviedol, že výdavky v sume 205,- Eur, vyčíslené v podaní zo dňa 15.10.2013, sú najmä na stravu a na prevádzku domácnosti. Býva sám v byte, za nájom bytu platí mestu 59,36 Eur. Ostatné výdavky na byt sú uvedené na inkasnom lístku, ktorý už predložil súdu. Iné výdavky nemá, občas potrebuje nejaký liek podľa zdravotného stavu.

Po návrate do práce už kvôli zdravotnému stavu nebude môcť pracovať v nočných a poobedňajších zmenách, bude preradený len do raňajšej zmeny. Jeho mzda bude preto nižšia, keďže príde o príplatky, ktoré mal na základe týchto zmien.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav: Uznesením tunajšieho súdu č.k. 10C/43/2013-15 zo 4.4.2013, bol schválený zmier medzi navrhovateľom a odporkyňou. Navrhovateľ bol zaviazaný prispievať na výživu odporkyne zvýšenou sumou zo 49,79 Eur mesačne na 100,- Eur mesačne. Navrhovateľ v tom čase nastúpil po skončení práceneschopnosti, ktorá trvala od 17.12.2012 do 18.3.2013, opäť do práce. Za rok 2012 dosiahol zamestnávateľa priemerný čistý mesačný zárobok 604,17 Eur. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletej Kataríne Némethovej vo výške 120,-Eur mesačne od 1.9.2012.

Neskôr bol navrhovateľ práceneschopný a to od 23.8.2013 do 21.10.2013. Poberal dávky nemocenského poistenia. Výška tejto dávky v mesiaci október 2013 bola 382,20 Eur. Jeho výdavky tvoria 59,36 Eur nájomné za byt, ostatné výdavky podľa inkasného lístka 34,09 Eur. Ostatné výdavky na stravu, oblečenie, hygienu a chod domácnosti sú približne v sume 205,- Eur. Po skončení práceneschopnosti a dočerpaní dovolenky dosiahne nižšiu mzdu, keďže nebude môcť byť zaradený do viacsmernej prevádzky, čím stratí nárok na príplatky napr. za nočnú prácu.

Odporkyňa je študentkou Slovenskej poľnohospodárskej univerzity v Nitre, fakulty agrobiológie a potravinových zdrojov. Je v druhom ročníku inžinierskeho štúdia. Výdavky navrhovateľky sú: internát - 33,60 Eur mesačne, strava 180,- Eur mesačne, cestovné - 30,- Eur mesačne, ostatné náklady - 20,- Eur mesačne. Poberá sirotský dôchodok vo výške 110,50 Eur mesačne, sociálne štipendium vo výške 205,- Eur mesačne a prídavok na dieťa vo výške 23,10 Eur mesačne.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Po vykonaní dokazovania sa súd musel predovšetkým zaoberať tým, či vyživovacia povinnosť navrhovateľa odporkyňa trvá. Z citovaného ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu trvá kým dieťa dosiahne schopnosť samé sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady. Vyžaduje sa, aby táto schopnosť mala trvalý charakter. Zákon neviaže nadobudnutie tejto schopnosti na dosiahnutie určitej vekovej hranice, resp. stupňa vzdelania. Preto je potrebné každý konkrétny prípad posúdiť individuálne.

Súd mal z dokazovania preukázané, že odporkyňa sa v dennom štúdiu pripravuje na budúce povolanie, čím považoval podmienku trvania vyživovacej povinnosti navrhovateľa k nej za splnenú.

Z citovaných ustanovení zákona o rodine okrem iného ďalej vyplýva, že zmeniť rozhodnutie o výživnom možno vtedy, ak sa zmenia pomery, a to či už na strane osoby povinnej platiť výživné, alebo na strane osoby oprávnenej z výživného. Na základe vykonaného dokazovania možno konštatovať, že od posledného rozhodnutia o výživnom sa zmenili pomery na strane navrhovateľa. Pomery odporkyne sa nezmenili.

Zmena pomerov na strane navrhovateľa súvisí s jeho pretrvávajúcimi zdravotnými ťažkosťami, v dôsledku ktorých už po návrate do práce po skončení práceneschopnosti nebude môcť dosahovať rovnaký príjem ako predtým.

Navrhovateľ požadoval zníženie výživného na sumu minimálneho výživného. Minimálne výživné je v súčasnosti 27,13 Eur. Takejto sume výživného však nezodpovedajú možnosti na strane navrhovateľa ani potreby na strane odporkyne.

Súd pri rozhodovaní o výške výživného zoberal do úvahy skutočnosť, že navrhovateľ po návrate do práce už nebude dosahovať rovnako vysoký príjem ako predtým. Ďalej skutočnosť, že jeho príjmy sa v posledných mesiacoch znížili v dôsledku dlhodobej práceneschopnosti približne na polovicu oproti

príjmom, ktoré dosahoval predtým. Ďalej bolo potrebné zohľadniť aj to, že navrhovateľ má vyživovaciu povinnosť aj k školopovinnej sestre odporkyne.

Z uvedených dôvodov súd považoval za primerané znížiť sumu výživného na 70, -Eur mesačne.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Navrhovateľka bola síce v konaní prevažne úspešná, trovy konania si však neuplatnila, preto jej súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.